

JAN
VAN BOOM
1807-1872

Grand capriccio
För piano/*for piano*
Opus 64

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Magnus Svensson

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musikkivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 17/Edition No. 17
2013
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Jan van Boom

När den unge holländaren Jan van Boom (1807–1872) bosatte sig i Stockholm i mitten av 1820-talet blev han ett viktigt tillskott till stadens musikliv. Han intog snart positionen som en av stadens prominenta pianister, var mångsidigt verksam som tonsättare och kom genom sin undervisningsverksamhet att utöva inflytande över musiker i yngre generationer. Efter att karriären som offentligt turnerande virtuos avslutats 1847 verkade han som pianolärare vid Musikaliska akademiens undervisningsverk, sedermera Musikaliska akademiens konservatorium, och undervisade där bland andra Hilda Thegerström, Ludvig Norman, Jakob Adolf Hägg, August Söderman och Richard Andersson.

Jan van Boom växte upp i en musikerfamilj. Både hans yngre bror Hermanus Marinus van Boom (1809-1883) och hans far Johannes van Boom (1783-1878) var flöjtister, den sistnämnde dessutom tonsättare samt sönernas förste musiklärare. Efter undervisningen hos fadern torde Jan van Boom ha studerat för Johann Nepomuk Hummel och Ignaz Moscheles, och längre fram (1843–46) utvecklade han sitt musikkunnande som kompositionselev hos Franz Berwald.

Räknat i antal verk ligger tyngdpunkten i van Booms produktion i pianomusiken. Hans komponerande täcker dock en rad olika genrer och i verklistan återfinns vid sidan om ett 50-tal pianostycken bland annat operan *Necken*, orkesterverk, kammarmusik, körstycken och sånger.

© *Martin Edin*, Levande Musikarv

Grand capriccio op. 64

När Jan van Boom publicerade *Grand capriccio* år 1867–68 hade han bott i Stockholm i drygt fyrtio år och etablerat sig som en framstående komponist, pianist och pedagog. Hans många kompositioner begränsades inte längre till pianot, utan omfattade också en hel del sånger, kammarmusik och symfoniska verk som nådde långt utöver ungdomsverkens tonrikedom och tidstypiska virtuositet.

I *Grand capriccio* visar van Boom sin mest drivna sida som tonsättare. Här är stilen långt stramare än tidigare och man kan nu skönja en fast konstnärlig kärna. Även om musiken måste beskrivas som raffinerad, är den fast förankrad i äldre mönster.

Jan van Booms vitaliserande injektion i det svenska musiklivet i mitten av 1800-talet kan inte överskattas. *Grand capriccio* är med sin sofistikerade elegans och tyngd ett viktigt bidrag till den svenska musikhistorien, inte bara för det oklanderliga hantverket, utan också för att van Booms estetik därigenom kom att påverka nästkommande generations kompositörer, däribland eleven Ludvig Norman.

© *Magnus Svensson*, Levande Musikarv

Källkritisk kommentar

Källmaterial

Utgåvan baserar sig på följande källa (T): den tryckta utgåva från Ed. Bote & G. Bock, Berlin (pl. nr 7497) som återfinns på Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm under signum P/Sv, ex. B. På omslaget står att läsa: "GRAND CAPRICCIO / pour le / PIANO / composé et dédié / à son Ami / Ludwig Norman. / Maître de Chapelle de S. M. le Roi de Suède et Norwége, membre de l'Académie Royale de Musique à Stockholm, Chevalier de l'Ordre Royal de Sanct Olaf. / par / J. van BOOM. / Membre et Professeur près l'Académie Royale de Musique à Stockholm. etc. / Op. 64. / Pr. 1 Thlr. / Propriété des Editeurs / BERLIN & POSEN / Unter den Linden No 27. / Französische Strasse No 33 e / Wilhelm Strasse No 21. / Mylius Hôtel. / ED. BOTE & G. BOCK/ (E. BOCK) / Editeurs de Musique de L.L.M.M. le Roi et la Reine et de S.A.R. le Prince Albert de Prusse. / Breslau, / Lichtenberg. [till vänster] / Stettin, / Simon. [till höger] / Leipzig, Leede. / Entered at Stationers Hall in confirmity with Art II of the treaty of March of 1846. / Déposé à la Bibliothèque Imperiale de France." Publiceringsår: 1867–68.

Kommentarer

Nottexten i föreliggande utgåva utgör en reproduktion av notbilden i **T**, där utgivarens emendationer har förts in. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar. I övrigt anförs nedanstående anmärkningar.

Takt / System	Anmärkning
<i>Quasi Presto.</i> 18–19/övre	I T finns en fraseringsbåge mellan 3:e slaget i takt 18 och sista 8-delen i takt 19.
31/övre	Staccato saknas i T över 2:a slagets 8-delar.
82/undre	3:e slagets halvnot saknar accent i T .
98/undre	2:a tonen är i T noterad som E.
103/undre	7:e tonen är i T noterad som E.
147/övre	I T saknas accent på halvnoten.
207/undre	I T sträcker sig fraseringsbågen över hela takten.
236/undre	Bindebåge saknas mellan understämmans F och takt 237.
263/övre	I T saknas bindebåge mellan understämmans sista 4-del och takt 264.
277/undre	3:e slagets halvnot saknar accent i T .
289/undre	T saknar arpeggio.

Jan van Boom

When the young Dutchman Jan van Boom (1807–1872) settled in Stockholm in the mid-1820s, he became an important addition to the city's musical life. He soon took on a role as one of the city's prominent pianists, was a versatile composer and, through teaching, came to influence musicians of younger generations. After his public career as a virtuoso ended in 1847, he worked as a piano teacher at the Royal Swedish Academy of Music School, later the Royal Academy of Music Conservatory, where he taught Hilda Thegerström, Ludvig Norman, Jakob Adolf Hägg, August Söderman and Richard Andersson, amongst others.

van Boom grew up in a family of musicians. Both his younger brother Hermanus Marinus van Boom (1809–1883) and his father Johannes van Boom (1783–1878) were flautists; the latter was also a composer and his sons' first music teacher. After his education with his father, Jan van Boom is thought to have studied for Johann Nepomuk Hummel and Ignaz Moscheles, and later on (1843–46), he was a composition student of Franz Berwald.

The majority of van Boom's production was in piano music. However, his compositions cover a number of different genres, and in his opus, alongside some 50 piano pieces, one also finds the opera *Necken*, orchestral pieces, chamber music, choir pieces and songs.

© *Martin Edin*, Levande Musikarv
Transl. Martin Thomson

Grand capriccio op. 64

When Jan van Boom published *Grand capriccio* in 1867–68, he had been living for over 40 years in Stockholm, where he had established himself as a prominent composer, pianist and teacher. His many compositions were no longer confined to the piano and spanned a large collection of songs, chamber music and symphonic works which reached way beyond the tonal richness and fashionable virtuosity of his youth.

In *Grand capriccio* van Boom shows us his most ambitious side as a composer. The style is far stricter than before, and there is now a discernible artistic core. Even though the music must be described as refined, it is firmly embedded in older patterns.

The life Jan van Boom injected into the Swedish music scene cannot be overrated. With its sophisticated elegance and gravitas, *Grand capriccio* makes an important contribution to Swedish music history, not just because of its impeccable craft, but also because it contained an aesthetic that informed the coming generation of composers, including his pupil Ludvig Norman.

© *Magnus Svensson*, Levande Musikarv
Transl. Neil Betteridge